

Fotó: Dóka Péter

Tanár a célkeresztben

Mészöly Ágnes íróval KonczTamás beszélget

Tiszta, mégis lehangoló képet mutat a tizenévesek és szüleik viszonyáról a *Darwin-játszma*, Mészöly Ágnes könyve. Az ifjúsági regényben négy barátnő fog össze osztályfőnökük ellen, a lavinaként elindított események viszont őket is magukkal sodorják, családi hazugságokkal, illúziókkal együtt. A történet durva, de alapjait mi, felnőttek hoztuk össze – mondja Mészöly Ágnes.

A *Darwin-játszma* nagy ugrás a gyerekeknek szóló *Hófehér karácsonyhoz* képest. Honnan jött az alapötlet?

A legtöbb használható ötlet valamilyen fizikai munka közben hasít belém. Ennek a regénynek az első mondata gereblyézés közben ugrott elém.

A *Darwin-játszma*t olvasva több lehetséges előzmény is felillant, például *A Legyek Ura*. Ki vagy mi inspirálta a kötet írásakor?

A környezet és azok az élethelyzetek, amiket saját gyerekeim révén megismerhetek. Felnőtté válni ma sem könnyebb, mint húsz vagy százötven éve volt, sőt! A társadalom egyszerre vár érett visel-

kedést a tizenévesektől, és tartja őket – mind egzisztenciálisan, mind pszichésen – reménytelenül függő helyzetben.

Szerethetőnek tartja főhősét, az eseményekről beszámoló és azokban részt vevő Hamar Katát?

Nagyon szeretem Katát. Egyáltalán nem jó kislány, hibát hibára halmoz, de gondolkodik, és képes szembenézni a tetteivel.

A regény gimnazista szereplői mind gyönyörűek, jó tanulók, kisportoltak, vagy legalább gazdagok. Mennyire tud azonosulni egy átlagos tizenéves ezzel az elit körrel?

Az olvasás eleve feltételez bizonyos empátikus készséget. Hamar Kata történetébe nem nehezebb beleélni magunkat, mint Sansa Starkéba, főleg, ha valaha éreztük már úgy, hogy egy tanár istenigazából megkeseríti az életünket.

Kata lúzerekre és menőkre osztja fel osztályát, magát az utóbbiakhoz sorolva. Szerencsés ezt az értékrendet közvetíteni?

Ez az értékrend létezik. Akkor is, ha álszent képpel csóváljuk a fejünket, és megpróbáljuk letagadni. Mindannyian a fekete-fehér, jó-rossz értékrendtől indulunk. A cél az, hogy képesek legyünk folyamatosan árnyalni a világról alkotott képünket.

A *Darwin-játszma* fiatal szereplői bármibe is keverednek, megússzák – legyen az alkoholmérgezés, nemi erőszak kísérlete, vagy az osztályfőnök zaklatása; a befolyásos szülők vagy a tanárok mindent elrendeznek. Bújtatott társadalomkritikát olvashatunk?

Bújtatott társadalomkritikáról szó sincs. De a regényben nyilvánvalóan nem úszhat meg senki semmit. Éppen arról van szó, hogy az elhallgatások, elsikálások hosszú távon komoly tragédiákba fordulhatnak. A történet tényleg durva, de az alapokat mi hoztuk össze. Felneveltünk egy generációt, amely – főleg a módosabb családokba születettek – csecsemőkora óta azt hallja, hogy neki minden és azonnal jár.

Min dolgozik jelenleg?

Egy krimisorozat második kalandját írom éppen, mókás, de mégis misztikus sztorit tíz-tizenkét éveseknek – a széria első része jövőre jelenik meg. Ezt néhány héten belül befejezem, és akkor végre nekilátok egy majd húsz éve halogatott regénynek, ami a cyberpunk és a fantasy határán kalandozik majd. Ennek nem csak a megjelenése, de a befejezése is a jövő titka.